

Architektura

Původní architektura objektu ze šedesátých let byla v průběhu let výrazně narušena necitlivými stavebními úpravami i nutnými provozními změnami. Důsledkem jsou chaotické, neosobní a nikoli zcela důstojné prostory pro poslední rozloučení. Naší ambicí je navrhnout rovnocennou součást objektu, která podpoří a aktualizuje původní charakter, doplní jej o současnou vrstvu a především společně vytvoří plnohodnotný celek, jehož architektonická hodnota přesáhne prostý součet rekonstrukce a přístavby. Nová hmota dotváří celkovou kompozici, vrací se k původním principům stavby a dává vyniknout hlavnímu objektu smuteční síně – jeho otevřenost, vertikálnost a lehkost podtrhuje svojí uzavřeností, horizontalitou a bytelností.

Abstrahovaný betonový závěs symbolicky chrání a odděluje vnitřní kontemplativní prostory od vnějšího světa. Atria a světlíky sem přivádí shora padající světlo, které symbolizuje naději. Systém atrií tak prosvětluje vnitřní prostor, poskytuje klidný výhled a především propojuje exteriér s interiérem – nejen vizuálně. Z lineárního shromažďovacího předprostoru se totiž do jednotlivých obřadních místností prochází právě skrz tato exteriérová atria. Několik metrů chůze na čerstvém vzduchu slouží jako zdůraznění a zároveň nevědomá příprava na nadcházející obřad. Tato ritualizace příchodu truchlících reaguje na aktuální společenskou bezradnost ohledně tématu smrti a snaží se architektonickými prostředky alespoň částečně navrátit pomalost a určitou duchovnost posledního rozloučení.

Práce se světlem, atmosférou a materiály je pro celý projekt klíčová. Barevnost je tlumená, převážně v odstínech béžové a krémové. Zemité a přirozené materiály v interiéru doplňují dřevěné prvky, důležitou roli hrají také kamenivo a zeď v atriích. Ve spojitosti se světlem se objevuje motiv kruhu. Výrazným a důležitým prvkem je ornamentálně profilovaná betonová stěna z bílošedého betonu. Standardní zdivo přístavby tvoří režné tvárnice. Původní obklad obou síní je nahrazen prolamovaným keramickým obkladem. Stávající cenné prvky interiéru velké síně (podhled, vitráže a dřevěný obklad za katafalkem) jsou zachovány, zatímco dřevěný obklad stěn a svítidla jsou nahrazeny.

Provozní řešení

Komplexní provozní vazby řeší racionálně a ve výsledku jednoduchá dispozice, jejíž hlavní předností je přehlednost a funkčnost. Zásadní je vznik jediného hlavního vstupu pro návštěvníky a veškeré účely jejich návštěvy, přičemž současný boční vstup do kanceláří je v rámci variability zachován. Stávající provozní část zůstává z ekonomických i praktických důvodů defacto nedotčena – přesouvá se pouze místnost dispečinku, aby vznikl prostor pro čtvrtou pec. Všechny nově požadované funkce a prostory jsou přístupné z příjemného prostoru čekárny. Zároveň jsou navrženy tak, aby přirozeně a bez zbytečných stavebních zásahů navázaly na prostory pro zaměstnance bez jakýchkoli provozních omezení. Každá místnost má své vlastní atrium, a to včetně chodeb a toalet (které v tomto specifickém případě mívají i jiné než pouze hygienické využití). Vstup do hlavního sálu je flexibilní a může se dle přání pozůstalých odehrávat skrz atria z obou boků síně, anebo také klasicky hlavním vstupem na ose budovy. Dvojice nových, přímých schodišť zpřístupňuje stávající druhé podlaží pro návštěvníky a zvyšuje kapacitu velkého sálu. Jižní přístavba z pozdější doby je odstraněna. Místnost pro pozorování závozu rakve do pece se přesouvá na bok bývalé malé síně, využívá stávajícího otvoru a poskytuje lepší pozici pro sledování. Parkování je odsunuto bokem ze současné nevhodné pozice přímo před budovou, navrhujeme také schematickou reorganizaci dvora.

Veřejný prostor

Nejdůležitějšími parametry navrženého veřejného prostoru jsou jeho čitelnost, důstojnost a jednoduchost. Kontinuální schodiště s rampami a bezprostřední nástupní plochou obepíná hlavní část objektu a tím vytváří jeho decentní sokl. Ve stejné kamenné dlažbě navazuje i širší, vodorovně vyrovnaný předprostor, který od svažujícího se parku odděluje lineární vodní prvek. Význam této hrany vymezující vlastní prostor krematoria posiluje březové stromořadí s posezením a zejména nutnost překonat zmíněnou vodní plochu po symbolickém můstku. Vrstvení těchto rovnoběžných linií tvořených vodou, stromy i schody je pokračováním principu ritualizace a hierarchizace vnímání místa, který funguje v interiéru. V širším kontextu místa je významná krajinářská práce se zelení. Zahuštěná nástupní alej podporuje nejvýznamnější osu parku mířící na hlavní vstup do krematoria a následně se rozbíhá do prstence zeleně, který uzavírá symbolický posvátný okruh.

Konstrukční a materiálové řešení

Konstrukční systém navrhované přístavby je racionální s rozpony do 5m. Svislé nosné i nenosné konstrukce budou převážně zděné, stropy pak montované nebo monolitické. Jako materiál svislých konstrukcí jsou zvoleny betonové tvárnice béžového odstínu. Pro obvodové stěny jsou využívány betonové tvárnice s integrovanou tepelnou izolací. Nové podlahy jsou převážně lité, stropy opatřeny omítkou – vše v béžových odstínech. Závěs bude odlit z betonu. Fasáda velké obřadní síně a spalovny I. bude nově opláštěna vroubkovanými keramickými šablonami.

Fasádní systém

Stávající nevyhovující opláštění velké obřadní síně bude demontováno a obnaženo na nosnou ocelovou konstrukci. Prostor mezi ocelovými sloupky bude vyplněn novou tepelnou izolací. Z exteriérové strany bude dále před ocelovou konstrukcí přidána další vrstva tepelné izolace a ukotvena nosná konstrukce fasádních keramických šablon. Z interiérové strany se bude jednat o difuzně uzavřenou konstrukci. Ocelové sloupky budou zaklopeny nehořlavými SDK deskami. Finálním pohledovým povrchem v obřadní síni bude dřevěný obklad. Bývalá malá obřadní síň (nyní spalovna I.) bude nově opláštěna stejným fasádním keramickým obkladem béžového odstínu.

Energie a kvalita vnitřního prostředí

Dešťová voda bude jímána ze střech stávajícího i nově navrženého objektu a bude možné ji znovuvyužívat v rámci provozu budovy (např. toalety), ale především bude sloužit jako zdroj vody pro vodní liniový prvek v předprostoru krematoria a dále k zavlažování okolní zeleně. Voda se tím vrací do veřejného prostoru, který oživuje, ochlazuje a zpříjemňuje. Vytápění objektu bude zajišťovat stávající tepelný výměník umístěný ve strojovně spalovny I. V rámci plánované rekonstrukce a doplnění druhé kremační pece v prostoru spalovny II. zde bude možné umístit druhý tepelný výměník. V době, kdy nebudou v provozu kremační pece je nadále počítáno s využitím stávajících dvou plynových kotlů. Větrání budovy bude nucené s rekuperací.